

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

De pœna martyrij. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

46 QVÆST. CXXIV. ART. IV.
autem præcepta sunt intelligenda secundum præpara-
tionem animi.

Ad secundum dicendum, quod martirium comple-
ditur id quod summum in obedientia esse potest, ut
scilicet aliquis sit obediens usque ad mortem: sicut le-
gitur de Christo ad Philip. 2. quod factus est obediens
usque ad mortem. Unde patet quod martirium secun-
dum se est perfectius, quam obedientia absolute dicta.

Ad tertium dicendum, quod ratio illa procedit
de martirio secundum propriam speciem actus, ex
qua non habet excellentiam inter omnes actus virtutum,
sicut nec fortitudo est excellentior inter omnes
virtutes.

ARTIC. IV.

Utrum mors sit de ratione martyrii?

632
4. dis. 49.
q. 5. ar. 3.
q. 2.
* inter
med. et fi.
incipit:
Cogitis
me o Pass
la. t. 2.
† Gre Ho.
3 i Iuan.
in fine.

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod mors
non sit de ratione martyrii. Dicit enim Hier. *
in sermone de assumptione, Rectè dixerim quod Dei
genitrix virgo & martyr fuit, quamvis in pace vitam
finiuerit. Et Greg. † dicit, Quamuis occasio persecutio-
nis desit, habet tamen & pax nostra martirium suum:
quia etsi carnis colla ferro non subiicimus, spiritali
tamen gladio carnalia in desideria mente trucidamus.
Ergo absque passione mortis potest esse mar-
tyrium.

¶ 2 Præterea, Pro integritate carnis seruanda ali-
quæ mulieres leguntur laudabiliter contempisse vi-
tam suam: & ita videtur quod corporalis integritas ca-
stitatis præferatur vitæ corporali. Sed quandoque ip-
sa integritas carnis auferitur, aut auferri intetatur, pro
confessione fidei Christianæ, ut patet de Agnete & Lu-
cia. Ergo videtur, quod martirium magis debeat dici,
si aliqua mulier pro fide Christi integritatem car-
nis perdat, quam si etiam perderet corporalem vi-
tam. Unde & Lucia dixit, Si me inuitam feceris vio-
lari, castitas mihi duplicabitur ad coronam.

¶ 3 Præterea, Martirium est fortitudinis actus. Ad
fortitudinem autem pertinet non solum mortem non
for-

formidare, sed nec alias aduersitates, vt August. * dicit in sexto musica. Sed multæ sunt aliæ aduersitates præter mortem, quas aliqui possunt sustinere pro fide Christi, scilicet carcerem, exilium, rapinam bonorum: vt patet ad Hebr. 10. Vnde & sancti Marcelli Papæ martyrium celebratur; qui tamen fuit mortuus in carcere. Ergo non est de martyrij necessitate quòd aliquis sustineat poenam mortis.

*l. 6. c. 15.
à me. s. 1.*

¶ 4 Præterea, Martyrium est actus meritorius, vt dictum est. Sed actus meritorius non potest esse post mortem. Ergo ante mortem: & ita mors non est de ratione martyrij.

*ar. præc.
c. 2. ad
2. arg.*

SED contra est, quod Maximus dicit in quodam sermone de martyre, quòd vincit pro fide moriendo, qui vinceretur sine fide viuendo.

RESPONDEO dicendum, quòd sicut dictum est, martyr dicitur quasi testis fidei Christianæ, per quam nobis visibilia pro inuisibilibus contemnenda proponuntur, vt dicitur ad Hebr. 11. Ad martyrium ergo pertinet vt homo testificetur fidem, se opere ostendens omnia præsentia contemnere, vt ad futura & inuisibilia bona perueniat. Quamdiu autem homini remanet vita corporalis, nondum se opere ostendit corporalia cuncta despiciere. Consueuerunt enim homines & confanguineos & omnia bona possessa contemnere, & etiam dolores corporis pati, vt vitam conseruent. Vnde & Satan contra Iob induxit, Pelle pro pelle, & cuncta quæ homo habet dabit pro anima sua, id est, pro vita sua corporali. Et ideo ad perfectam rationem martyrij requiritur, quòd aliquis mortem sustineat propter Christum.

*ex art. 2.
huius q.
elicitur.*

Ad primum ergo dicendum, quòd illæ auctoritates, & si quæ similes inueniuntur, loquuntur de martyrio per quandam similitudinem.

Ad secundum dicendum, quòd in muliere quæ integritatem carnis perdit, vel ad perdendam eam damnatur occasione fidei Christianæ, non est apud homines manifestum, vtum hoc mulier patitur propter

amo-

amorem fidei Christianæ, vel magis pro contemptu ca-
stitatis : & ideo apud homines non redditur per hoc
testimonium sufficiens. Vnde hoc non propriè habet ra-
tionem martyrij. Sed apud Deum qui corda scrutatur
potest hoc ad præmium deputari, sicut Lucia dixit.

9. præ. a.
4. & 5.

Ad tertium dicendum, quòd sicut supra * dictum
est, fortitudo principaliter consistit circa pericula
mortis : circa alia autem, consequenter. Et ideo nec
martyrium propriè dicitur pro sola tolerantia carce-
ris, vel exilij, vel rapinæ diuitiarum, nisi fortè se-
cundum quòd ex his sequitur mors.

Ad quartum dicendum, quòd meritum martyrij
non est post mortem, sed in ipsa voluntaria sustinen-
tia mortis, prout scilicet aliquis voluntariè patitur in-
flictionem mortis. Contingit tamen quandoque, quòd
aliquis post mortalia vulnera pro Christo suscepta,
vel quascumque alias tribulationes continuatas vsque
ad mortem, quas à persecutoribus patitur pro fide
Christi, diu viuat : in quo statu actus martyrij meri-
torius est, & etiam ipso eodem tempore quo huius-
modi afflictiones patitur.

ARTIC. V.

633

Virum sola fides sit causa martyrij?

4. dif. 49.

9. 5. a. 3.

9. 2. co. et

ad 9. 10.

6. 12. Et

Ro. 8. le.

7. co. 3. fi.

Ad quintum sic proceditur. Viderur, quòd sola
fides sit causa martyrij. Dicitur enim 1. Petri 4.
Nemo autem vestrum patiatur quasi homicida, aut
fur, aut aliquid huiusmodi. Si autem vt Christianus,
non erubescat: glorificet autem Deum in isto nomine.
Sed ex hoc dicitur aliquis Christianus, quia tenet fi-
dem Christi. Ergo sola fides Christi dat patientibus
martyrij gloriam.

¶ 2. Præterea, Martyr dicitur quasi testis: testimo-
nium autem non redditur nisi veritati. Non autem ali-
quis dicitur martyr ex testimonio cuiuslibet verita-
tis, sed solum ex testimonio veritatis diuinæ. Alioquin
si quis moreretur pro confessione veritatis geometri-
cæ, vel alterius speculatiuæ sciētiz, esset martyr: quod
videretur ridiculum. Ergo sola fides est martyrij causa.

¶ 3. Præ-